

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.04.1969, sp. zn. 7 Cz 32/69, ECLI:CZ:NS:1969:7.CZ.32.1969.1

Číslo: 55/1970

Právní věta: Nárok na vdovský důchod, který zanikl provdáním vdovy, vznikne znovu toliko při jejím opětovném ovdovění, nikoli také po rozvodu jejího pozdějšího manželství, a to bez ohledu na to, že pečuje o nezletilé dítě z dřívějšího manželství, jež má nárok na sirotčí důchod.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.04.1969

Spisová značka: 7 Cz 32/69

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důchod

Předpisy: 101/1964 Sb. § 30

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 55/1970 sb. rozh.

Nárok na vdovský důchod, který zanikl provdáním vdovy, vznikne znovu toliko při jejím opětovném ovdovění, nikoli také po rozvodu jejího pozdějšího manželství, a to bez ohledu na to, že pečuje o nezletilé dítě z dřívějšího manželství, jež má nárok na sirotčí důchod.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 28. 4. 1969, [7 Cz 32/69](#).)

Navrhovatelka byla od 16. 4. 1960 poživatelkou vdovského důchodu v částce 726,- Kčs měsíčně po svém zemřelém manželovi M. B.; současně pobírala sirotčí důchod na dvě nezletilé děti, které se jí narodily z tohoto manželství. Dne 24. 4. 1965 se navrhovatelka znovu provdala za O. N. V důsledku toho byla podle § 30 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb. zastavena další výplata jejího vdovského důchodu dnem 15. 5. 1965; nadále pobírala jen sirotčí důchod na nezletilé děti. Toto druhé manželství navrhovatelky bylo rozvedeno rozsudkem ze 7. 3. 1968. V poukazu na to se navrhovatelka domáhala obnovení výplaty dřívějšího vdovského důchodu po zemřelém manželovi M. B.

Správa důchodů v Praze zamítla rozhodnutím z 13. 11. 1968 žádost navrhovatelky o přiznání vdovského důchodu s odůvodněním, že podle ustanovení § 30 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb. může znovu provdané ženě vzniknout nárok na dřívější vdovský důchod jen tehdy, jestliže opětovně

ovdověla.

Městský soud v Praze vyhověl usnesením ze 16. 1. 1969 opravnému prostředku navrhovatelky a zrušil rozhodnutí odpůrce. Podle názoru soudu je nutno ustanovení § 30 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb. vykládat v souvislosti s ustanovením § 30 odst. 2 písm. b) cit. zákona; při tomto výkladu vznikl navrhovatelce nárok na dřívější vdovský důchod, je-li nepochybné, že od smrti dřívějšího manžela pečuje o dvě nezletilé děti a pobírá na ně bez přerušení sirotčí důchod.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl usnesením Městského soudu v Praze porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Zákon č. 101/1964 Sb. stanoví v § 30 odst. 4 zcela jednoznačně, že nárok na vdovský důchod zaniká provdáním; smysl a význam tohoto ustanovení spočívá v tom, že provdáním ztrácí ovdovělá žena charakter vdovy. Skutečnost, že jde o vdovu, je nepochybně základní podmínkou nároku na vdovský důchod; jen jako výjimku z této zásady připouští pak zákon, že nárok na dřívější vdovský důchod vznikne - jsou-li ovšem splněny další předpoklady - znovu, jestliže se v důsledku úmrtí dalšího manžela stane provdaná žena opět vdovou.

Protože v této věci není splněn hlavní předpoklad pro vznik nároku navrhovatelky na dřívější vdovský důchod po jejím zemřelém manželovi M. B. (navrhovatelka se nestala znovu vdovou po pozdějším manželovi, s nímž se rozvedla), nebylo důvodu k tomu, aby Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí odpůrce z 13. 11. 1968, které je v souladu s platnými právními předpisy. Městský soud v Praze porušil svým rozhodnutím zákon v ustanoveních § 30 odst. 2 písm. b), § 30 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb.